

μπέρδεμα

μπέρδεμα, το, ουσ. [<μπερδεύω], το μπερδεμα. **1.** το ανακάτωμα, το μπλέξιμο: «έγινε μπερδεμα στις τηλεφωνικές γραμμές και βγήκε λάθος αριθμός». **2.** η περιπλοκή μιας υπόθεσης ή σχέσης που φέρνει αναστάτωση: «υπήρχε τέτοιο μπερδεμα στην όλη υπόθεση, που ο ένας κατηγορούσε τον άλλον». (Λαϊκό τραγούδι: και θα 'χω με το σπίτι μου **μπερδέματα**, αλήθεια σου του λέω κι όχι ψέματα). **3.** λανθασμένη αντίληψη, αποτέλεσμα σύγχυσης, παρανόησης: «μα να κάνω τέτοιο μπερδεμα και να τον κατηγορήσω άδικα!». **4.** αντιξοότητα, δυσκολία: «έχω ένα μπερδεμα στη δουλειά και δεν ξέρω πώς θα το ξεπεράσω». **5.** συμμετοχή σε επιζήμια, δυσάρεστη ή παράνομη υπόθεση: «πρέπει να ξέρεις πως τέτοια μπερδέματα δε βγάζουν ποτέ σε καλό». **6.** ο ερωτικός δεσμός, η ερωτοδουλειά: «έχει ένα μπερδεμα με μια πιτσιρίκα». **7.** η παρτούζα (βλ. λ.). Υποκορ. **μπερδεματάκι, το**.

- *έγινε μπερδεμα*, λέγεται για επεισοδιακή ή διασκεδαστική εξέλιξη ή κατάληξη ενός γεγονότος, μιας συναναστροφής: «έγινε μπερδεμα μόλις συναντήθηκαν, κι ενώ στην αρχή το παίζανε πολιτισμένοι, στο τέλος πλακώθηκαν στις μπουνιές || έχασες που δεν ήρθες μαζί μας, γιατί έγινε ωραίο μπερδεμα στα μπουζούκια».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας